Det Hvite Bånd

– en rusfri verden

«For Gud, heim og alle folk»

104. årgang nr. 3/4 2014

Frances Willard
175 års jubileum - 28. september

Vi bryr oss

Vi har alltid brydd oss

Frist til neste blad er 1. august 2014

God sommer!

Innhold

Landsleder hilsen....3
Artikkel: Gratulerer med 200 års jubileum!.... 4-5
Riisby....6
Riisby....7
Riisby....8
Riisby....9
Minneord....10
Hilsen til en konfirmant....11
Samarbeidspartner Frelsesarmeen....12
Samarbeidspartnere Blå Kors....13
Artikkel russ og alkohol.... 14-15
Avd. Barn og Junior....16
Barnesider.... 17-20
Andakt fra en ungdom....21
Avd. Sosial....22
Avd. utdanning....23
Avd. Bibel og bønn....24
Avd. Familie....25
Verden rundt.... 26-27
Om lederskap....28
Vi markerer Frances E. Willards 175 års dag....29
Krets og foreninger.... 30-31
Hilsen fra Landskontor....32
Gaver og nye medlemmer....33
En spesiell takk....34
Artikkel, Hvordan vi begynte....35

Det Hvite Bånd
«For Gud, heim og alle folk»

UTGIVER: Det Hvite Bånd
Landskontoret: Torggt. 1, 0181 OSLO
Giro: 7874.06.24252
Org.nr.: 971 422 025
hjemmeside: www.hviteband.no

LANDSKONTOR (telefontid 10.00–14.00):
Regnskapsek./medl.liste Eva U. Trobe
Tlf. 23 21 45 36
Faks: 23 21 45 01
E-post: DHBkontor@actis.no

REGNSKAP:
Katrine Isaksen. Tlf. 23 21 45 12
E-post: katrine@actis.no

REDAKTØR: Brita Nilssen, permisjon
Hovedansvarlig medarbeider:
Margaret Østenstad, mob: 473 99 402
Stoff sendes til Landskontoret

PRODUKSJON: Poppcorn design
opplag: 2 000
Medlemskontingent kr 200,- pr. år.

LANDSLEDER
Margaret Østenstad
Rygjehaugvegen 13, 4265 HÅVIK
tlf. 52 84 29 93/473 99 402
E-post:
margaretostenstad45@gmail.com
Leder for Internasjonalt Utvalg

BARN OG JUNIORLEDER
Ann June Hallaråker
E-post:
annjune.hallarker@bkkfiber.no

NESTLEDER
Aud Bodil Brekka
Avd. leder: Sosial
tlf. 35 98 94 50

LANDSSTYREMEDLEMMER
Aud Karin Førland (Kasserer)
Postboks 1596, 5505 Haugesund
tlf. 52 71 23 62, mob. 413 37 043

Jenny Kristiansen
tlf. 77 69 95 04

Anne Grete Olsen
Avd. leder: Bibel og bønn
tlf. 37 08 84 63

Maria S. Moe
tlf. 993 83 859

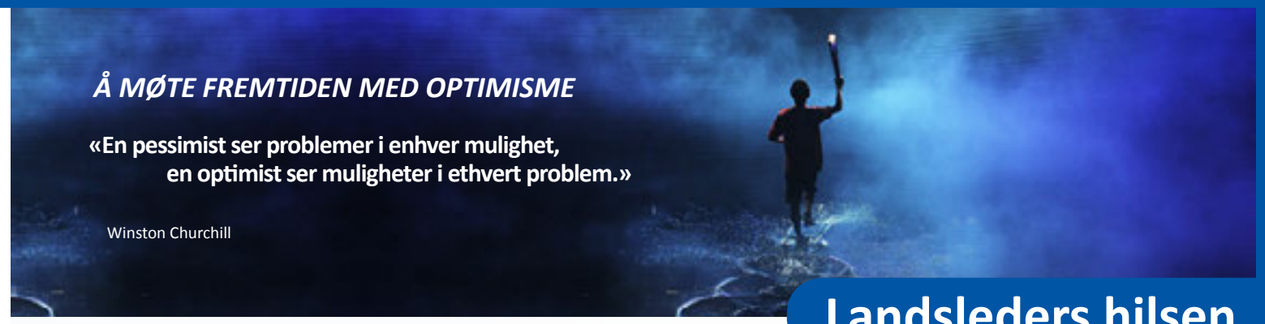

Landsleders hilsen

Kjære alle!

Jeg hadde nylig privilegiet av å tale ved midtårsmøtet til Indiana WCTU. Det var 60 medlemmer til stede, og jeg talte om temaet «Å se mot framtiden med optimisme».

Vi har all grunn til å være stolte! Vi er den eldste vedvarende organisasjon i verden! Folk sier: «Hvorfor skal vi se optimistisk på framtiden når alt ser dystert ut?» Winston Churchill, den store britiske krigstidslederen, er ofte husket for dette motiverende sitatet: «En pessimist ser problemer i enhver mulighet, en optimist ser muligheter i ethvert problem.» Vi må visualisere suksess – ikke feilslag, ikke tall...

Optimisme er en god egenskap! Det er vist at det forbedrer immunforsvaret, forebygger kronisk sykdom, og hjelper mennesker å takle dårlige nyheter. Takknemlighet er assosiert med optimisme, og det har blitt funnet at takknemlige mennesker er lykkeligere, blir bedre støttet sosialt, er mindre stresset, og mindre deprimerte. Ny forskning indikerer at optimister og pessimister angriper problemer på ulike måter, og evnen deres til å lykkes i å takle medgang blir dermed ulik.

Thomas A. Edison, den berømte oppfinneren, ble spurt om han var totalavholdsmann, og når han sa at han var det, spurte intervjueren «må jeg få spørre om det var innflytelse hjemme-fra som gjorde Dem slik?»

- og han svarte «Nei, jeg tror det var fordi jeg alltid følte at jeg hadde bedre å bruke hodet mitt til.»

Da han ble spurt om han trodde på Gud, svarte Edison «Jeg kan si deg at ingen person kan bli brakt i nær kontakt med naturens mysterier, eller studere kjemi, uten å bli overbevist om at bakenfor alt ligger en overlegen intelligens; jeg er overbevist om dette.»

WCTU har alltid stått for tre ting, uten diskusjon – vi er kristne, vi praktiserer totalavhold, og organisasjonen styres av kvinner. Hvis vi skal gå framover for å oppnå det Vårherre forventer av oss, må vi gå i troen. Vi er ETT - i Kristi kjærlighet, og hvordan vi oppfører oss mot andre reflekterer vår organisasjon.

Hvis du møter en ny utfordring, eller blir spurt om å gjøre noe du aldri har gjort før, ikke vær redd for å tre fram. Du har større evner enn du tror du har, men du vil aldri se det med mindre du stiller større krav til deg selv.

«Ett menneske kan utgjøre en forskjell, og alle burde prøve»
President John F. Kennedy

Uansett hva du har satt deg fore, tro at du kan klare det. Muligheter vil åpenbare seg for deg. «Livets største gave er muligheten til å jobbe hardt med arbeid som er verdt å gjøre» Theodore Roosevelt.

AVHOLDSARBEID ER VERDT Å GJØRE!
Vi kan kun feile hvis vi gir opp. Noen der ute trenger DEG!

Varme søsterhilsen
Margaret

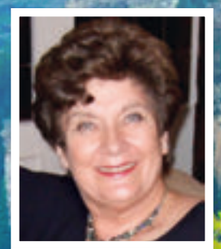

Margaret Østenstad

Grunnlovsdag

Gratulerer med 200 års jubileum!

Dagen barna viser oss hva Norge er

Kommentar

GAUTE-HÅKON BLEIVIK
Journalist

Nasjonaldagen vår er bare timer unna sin 200. årsdag.

For mange selvstendige land markeres slike begivenheter med at statsoverhodet overvaerer en seremoni spekket med militærmenneskelig presisjon.

Defilering som skal bevitne for befolkningen hvilken militær styrke landet har, og hvor flinke de er til å gå i takt.

Slik har ikke vi det.

Og slik vil vi heller ikke at feiringen skal være.

Siden 1870 har vi sendt vår egen framtid gjennom byens og bygdas gater.

De går sjelden i takt, flaggene veiver i hytt og pine, og det er sjelden sidemannen har lik klesdrakt.

De marsjerer ikke, men går likevel rakrygget mellom de frammøtte mens de vinker ivrig til mamma og pappa, besteforeldre, tanter og onkler.

Når de synger, bruker de den stemmen de har.

De viser glede over tilhørigheten et 17. mai-tog gir.

Nasjonaldagen er symbolet på vår nasjonale identitet.

Måten vi feirer den på, viser at Norge er et land der alle kan leve uten frykt.

At vi hver eneste dag kan stå opp til et nabolag som ikke terroriseres av militante geriljagrupper.

At vi kan gå, sykle eller kjøre til skole og jobb uten å måtte vise passerseddel, eller risikere å bli drept av en snikskytter.

At vi kan slippe barna våre hvor som helst uten å være bekymret for at de skal bli kidnappet av ekstremister som er ute etter penger eller makt.

At vi kan legge oss om kvelden uten å høre lyden av maskingevær som knatrer fra åssiden, eller skrik som skremmer oss fra søvnen.

Barna er arven vår, de som skal føre verdiene og tradisjonene videre.

Derfor må vi voksne gi dem muligheten til å gå i 17. mai-tog.

Der de blir feiret for at deres glede, sang og smil smitter.

La dem synge av full hals, rope skolens heiarop og juble over at de får lov å bære flagg.

Din eneste jobb som voksen er å vise barna at feiringen av nasjonaldagen er viktig.

> I 19 pinlige år fikk ikke jentene gå i 17. mai-tog. Siden 1889 har alle barn fått være med.

At den betyr noe for deg.

Slik lar du den kommende generasjon voksne ta vare på arven etter grunnlovens stiftere, på Eidsvoll i 1814.

KIVFOTO: GRETHE NYGAARD

Ja vi elsker dette landet

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor,
og den saganatt som senker
drømmer på vår jord.

Dette landet Harald berget
med sin kjemperad,
dette landet Håkon verget
medens Øyvind kvad;
Olav på det land har malet
korset med sitt blod,
fra dets høye Sverre talte
Roma midt imot.

Bønder sine økser brynte
hvor en hær drog frem;
Tordenskjold langs
kysten lynte,
så den lystes hjem.
Kvinner selv stod opp og strede
som de vare menn;
andre kunne bare grede,
men det kom igjen!

Visstnok var vi ikke mange,
men vi strakk dog til,
da vi prøvdes noen gange,
og det stod på spill;
ti vi heller landet brente
enn det kom til fall;
husker bare hva som hendte
ned på Fredrikshald!

Hårde tider har vi døyet,
ble til sist forstøtt;
men i verste nød blåøyet
frihet ble oss født.
Det gav faderkraft å bære
hungersnød og krig,
det gav døden selv sin ære –
og det gav forlik.

Fienden sitt våpen kastet,
opp vi siret for,
vi med undren mot ham hastet;
ti han var vår bror.
Drevne frem på stand av
skammen gikk vi søderpå;
nu vi står tre brødresammen,
og skal sådan stå!

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

Av Bjørnstjerne Bjørnson

Riisby

Helsing frå Riisby

Åslaug Mjøs
Styreleiar

Riisbystyret møtes vanlegvis 4 gonger i året. Som regel møtes styret på Riisby Nordre, i det gamle staselege huset som Det Hvite Bånd kjøpte til kurheim i 1960. Her er det historisk sus i veggene! Siste styremøte var 26.mars i år. Då vart rekneskap og årsmelding lagt fram til godkjenning. Det er alltid spennande. Også 2013 har vore eit år med energisk innsats frå personale og pasientar, i kampen mot avhengighet, og i arbeid for ei ny og betre framtid for avhengige menneske.Stiftelsen Riisby Behandlingssenter er i stadig utvikling. Tove Kristin Jevne, Bjørn Svendsen og Anne Marit Stubseid er leiargruppa som tar imot nye impulsar gjennom eigen fagutvikling, eksterne seminar, og samtaler med Helse Sør-Øst. Regelmessige møte med pasientane gir også impulsar. Det er kort avstand mellom pasientane og administrasjonen, som opnar for diskusjon om livet på Riisby. Behandlergruppa er stabil, og legg vekt på god fagbasert tilnærming i grupper, i individualsamtalar og i andre samvær. Når ein person vil leggja om livet sitt til edru livs stil, er det mange vanskar å overvinna. Trening og treningsreiser har fått meir fokus i seinare år. – Ein permisjon frå behandlingsavdelinga skal ikkje vera eit planlaust pusterom for nokre dagar, men brukast til å øva på noko som personen treng å læra på nytt. Det kan vera funksjonar som har vore forsømt i mange år, no må det trenast opp igjen. I samarbeid med hovedbehandler kan pasienten bestemma kva ho/han skal øva på, og etter permisjonen blir det ein gjennomgang av kva som var vanskeleg, og kva som gjekk godt. Etter mange år med rus, er det mykje å ta fatt i. Så er det desto meir oppmuntrande for den som merkar at "eg klarar meg, dette fiksar eg!" Godt å vita at det er nokon som gleder seg med meg når eg meistrar noko som eg har grua for. Godt å bli møtt med forståing når oppgåva blir for vanskeleg. Godt å ha nokon som minner om at det vil sikkert gå litt betre neste gong - . Øvelse gjer meister.

Det er spennande å prøva å leva på ein annan måte! Men det er verdt bryet. Vi i Riisbystyret har full respekt for alle dei som tar utfordringa, og alle dei som står skulder ved skulder i denne jobben. Eg veit at det er mange i Det Hvite Bånd som bed til Gud at Han må hjelpa dykk fram til siger.

Åslaug Mjøs, styreleiar.

RIISBY BEHANDLINGSSENTER
Tove Kristin Jevne,
Nordsinni 356, 2870 DOKKA
tlf. 61 11 28 00
Giro: 2075.07.18389

Fra mørke til lys - Søndre

Riisby

Kåre Gravem

Turid og Marit i den nymalte trappa

Hovedbygget på Riisby søndre har fått lysere farger innvendig. Det er godt å møte de lyse fargene i inngangspartiet, trappa og korridoren oppe når vi kommer på arbeid om morgenen.

Vaktmestrene Audun Bratteng og Stian Andersen har utført arbeidet. Det har vært mye forberedelse før malearbeidene kunne begynne. I år er det 150 år siden dette bygget ble satt opp. Så her er det mye historie i veggene. Det har vært mange forandringer i løpet av disse åra. I mange år har det vært mørke grønt og mørke rødt.

De sa nok da som nå: se så fint det har blitt!

Ja, motene skifter. Turid Haugom som arbeider på arbeidsstua har tatt ut farger i samråd med noen andre ansatte.

Golvbelegget i inngangspartiet og trappa opp til kontoravdelingen i 2. etasje var veldig slitt og er nå skiftet ut. Da belegget i trappa ble fjernet,kom det forslag om å skrape den ren å ha den trehvit. Det var usikkert hvordan den egentlig så ut under lim og maling, så dette ville medført mye arbeid.

Derfor ble det valgt golvbelegg. Oppe ved kontorene er det to toaletter. Ett for damer og ett for herrer. Begge er nymalte, med nytt golvbelegg og nytt inventar. Nå står det ikke damer på en dør og herrer på den andre. Nå er det bare å bruke det som er ledig.

Det siste rommet som er pusset opp er datarommet for pasientene nede ved vaktrommet. Her var det interessant å se tidligere paneler, plater og forskjellige farger som dekket tømmerveggene fra 1864.
Her ble det valgt lyse panelplater.

Kåre Gravem

May Elin og Stian ønsker velkommen til et nyoppusset toalett

Ragnar Engen,
Riisbyprest

Pårørendeseminar på Riisby

Rusavhengighet i en familie medfører stor sorg, en sorg som er vanskelig å bearbeide fordi han eller hun som er årsak til sorgen, ikke er borte som ved dødsfall. De nærmeste mister han eller henne gang på gang. Det å leve med en rusavhengig er som en stadig vandring fra krise til håp til ny krise og ny sorg og til nytt håp. Stadig sørger familien over benektelser og løgn, over muligheter som går tapt, over utrygghet og kanskje vold, over kaoset i familiens liv.

Men å få tid eller ro til å stoppe opp ved sorgen som sorg, er ikke lett å få anledning til. Snart er det ny runde med rus. I stedet for en naturlig sorgprosess, blir de pårørendes følelsesliv preget av frykten for det uforutsigbare. Usikkerhet gjør spørsmålet om den rusavhengige er i stand til å ta ansvaret for sin rolle som ektefelle og som forelder påtrengende.

Som eksempel kan vi ta en kvinne som er ektefelle og mor (det kunne også vært en mann og far eller sønn/datter). Hun bekymrer seg for mannens drikkemønster. Hun er urolig for han, for parforholdet og for familien for øvrig. Hva med økonomien? Hun undrer seg på hva grunnen kan være til mannens økende alkoholmisbruk. Kan det være noe ved henne? Er mannen ulykkelig fordi ekteskapet ikke fungerer som det skal? Slike spørsmål plager en hustru som også føler at hun skulle være mer til stede for sine barn. Hun sover dårlig og anklager seg selv for alt sammen. Hun føler seg samtidig forsømt og urettferdig behandlet.
Når hun gir uttrykk for bitterhet overfor mannen, blir han sint og avvisende med den følge at drikkingen tiltar.

Hun lærer seg å tie, prøver å holde mannens drikking skjult og blir mer og mer isolert.

Neste prosjekt er å kontrollere mannens drikking. Når han selv ikke kan kontrollere den, blir det hennes oppgave gjennom trusler, bestikkelser og ved å gjemme flasker. Etter hvert mister hun seg selv og det liv hun skulle leve.

I hennes tilfelle er det behov for hjelp så hun kan ta vare på seg selv. Er ektefellen inne til behandling, gir noen institusjoner tilbud til familien om å være med på seminarer der en lærer mer om hvordan en kan takle det å være pårørende på en bedre måte en før. Da kan en bli mer bevisst på grensene for hva en skal ta ansvar for og hva en ikke skal ta ansvar for.

To ganger i året inviterer Riisby til pårørendeseminar. Vi pleier å være fra 10 til 20 personer som er sammen i tre dager i april/mai eller i oktober/november. På seminaret undervises det om avhengighet og medavhengighet. Vi snakker sammen om følelsesmessige reaksjoner som sorg, skam, skyld, maktesløshet, frykt, angst, sinne, raseri, m.m. «Veien videre» er også tema, samt orientering om selvhjelpsarbeid og selvhjelpsgrupper.

Pårørendeseminarene er viktige. Seminar har sammenheng med ordet «semen» som betyr frø eller såkorn. Det sås noen frø på disse seminarene, frø som kan spire, gro og gi mer innsikt og bedre dømmekraft til å sette nødvendige grenser både for den rusavhengige og for seg selv.

Virkningene eller fruktene blir positive for begge parter.

Når jeg tenker på pårørendeseminarene på Riisby, får jeg assosiasjoner til et «Pauli ord»: «Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs, men en ånd som gir kraft, kjærlighet og visdom.» 1.Tim.1,7. Dette skriftordet er forresten ikke forbeholdt deltagere på pårørendeseminar, men gjelder som oppmuntring for oss alle.

Hilsen
Ragnar Engen

God sommer!

Riisby behandlingen

Syn på rus og avhengighet

En person som har utviklet avhengighet av et rusmiddel (psykoaktivt stoff), har mistet evnen til å styre livet sitt på fritt grunnlag. Avhengigheten er både fysisk og psykisk betinget, og den får innvirkning på alle livets områder.

Veien inn i avhengighet er høyst individuell, slik personer med dette problemet er forskjellige. For å lykkes, er det nødvendig med et bredt faglig sammensatt behandlingspersonell, med medisinsk, pedagogisk og sosial ekspertise, som også evner å arbeide tverrfaglig.

Vi ser på behandlingen som en forandringsprosess, der den avhengiges tanker, følelser og handlinger må utfordres. Forandringen går i retning av at personen får frihet til å bli seg selv. Den består også i hjelp til å leve med de begrensninger som avhengigheten har ført med seg.

Målsetninger

I virksomhetsideen står det:

"Pasientene skal lære hvordan de kan mestre livet sitt uten bruk av rusmidler".

Pasienter med avhengighetsdiagnose, trenger å oppdage alternativer til et liv styrt av rusmiddelet, og få mot til og ønske om å velge et slikt alternativ. Til tross for alle ulemper og all lidelse ved å ruse seg, så består avhengigheten i opplevelsen av at rusmiddelet er nødvendig og betydningsfullt, "i alle fall akkurat nå". Utgangspunktet er at pasienten er i konflikt med seg selv. En beslutning må tas, og denne må føre til praktiske handlinger.

Under innleggelse er det viktig å få til sammenhengende rusfrihet. Institusjonen skal gi pasienten gode rammer for å medarbeide, ikke motarbeide egen helse; fysisk, psykisk og sosialt.

Det er avgjørende at pasientene oppfatter at deres eget liv er dyrebart. Det er vårt mål at alle som er i behandling, oppnår økt selvrespekt.

Den kognitive evnen skal oppbygges igjen. Pasienten skal oppdage muligheten til å ha innvirkning på eget liv, bli seg bevisst sine egne valg og ta ansvaret for disse.

Hver enkelt skal bli bedre kjent med egne ressurser. De skal også få opplevelser som tenner håp og livsmot.

Sammen med rusbehandlingen, skal pasientene få behandling for sine somatiske og psykiske lidelser. Dersom dette innebærer utredning/behandling utenfor vår kompetanse eller lengde på avtale med oss, skal Riisby henvise pasienten til andre deler av spesialisthelsetjenesten.

Ved utskrivning skal alle ha tilbud om å bli henvist til noen som kan støtte dem i det videre arbeidet i forhold til avhengighetsproblemet og eventuell integreringsprosess. Riisby ser på institusjonsoppholdet som en del av et lengre sammenhengende behandlingsopplegg. Sosialkontor, fastlege, DPS, rusteam, A-klinikker og NAV er viktige linker.

Erfaring tilsier at ikke alle pasienter oppnår å bli helt rusfrie og få tilbake sin helse. Men vår målsetting er at alle pasienter skal oppnå en positiv varig forandring, og selv kunne skjelne mellom hva hun/han kan gjøre noe med og hva hun/han må leve med.

Pasienter som blir henvist direkte fra aktiv rus eller et langvarig misbruk, kan måtte bruke mange uker for å bli friske nok til å kunne delta særlig aktivt.
Det kan derfor gå en tid før det blir tydelig hvilket rehabiliteringsnivå som er realistisk å arbeide mot.

kilde: www.riisby.org

Minneord

KARI HARDEBERG

fikk hjemlov 12.03.14 nær
80 år gammel.

Kari var medlem i Grimstad Det Hvite Bånd og i kretsstyre for Aust-Agder krets. Hun var engasjert i misjonsarbeidet og var kulturelt interessert. Hun var kontorutdannet og var ikke redd for å ta et tak. Hun var kjempeflink med blomster noe som viste seg både inne og ute i hjemmet deres. Bake kunne hun også. Vi har mange ganger hatt glede av hennes kransekaker til utlodning for Det Hvite Bånd. Kari vil bli savnet av oss alle som kjente henne.
Vi lyser fred over Kari's minne.

Anne Grete Olsen
Vest Agder Krets

ALFHILD AGERSTEN

var medlem i mange år. bestyrte Sjømannshjemmet i flere år til det ble nedlagt.

Var aktiv med i foreningen, de siste årene bodde hun på Mosserødhjemmet, men var klar og fin, når jeg kom til henne og vi snakket om åndelige ting var hun på bølgelengde, hun bad og priste sin Herre og Frelser og lengtet hjem. Også hun sovnet stille inn natt til fredag den 14. februar.
Ble begravd fra Ekeberg kapell fredag den 28. februar.

Anne Marie Rønningen
kretsleder /leder i Sandefjord.

ÅGOT AAGAARD

født 17.juli 1924 døde 7. april 2014
hun ble nesten 90 år.

Hun var medlem i mange år, ble tilsluttet foreningen i Sandefjord da foreningen i Larvik ble lagt ned. Hun var aktiv hos oss, og selv om hun bodde i Larvik kom hun alltid med bussen til Sandefjord når vi hadde møte. I det siste har hun vært svært skrøpelig og har ikke maktet å reise på møtene, men vi har hatt jevnlig kontakt ved besøk og telefon, besøkte på sykehjemmet lørdag før hun døde, da gjentok hun flere ganger "Bare jeg når hjem. Jeg lengter hjem. Hun sovnet inn mandag med sine to barn hos seg. Ble bisatt tirsdag den 24. april.

Anne Marie Rønningen
kretsleder /leder i Sandefjord.

Ester Lovise Stensland

født 5.september 1923
døde 9.april 2014. vel 90 år.

Hun var leder av DHB i Larvik, men da den ble nedlagt valgte hun å bare stå som medlem i kretsen, Jeg besøkte henne og hadde telefonkontakt, men da hun var så skrøpelig de siste årene ønsket hun ikke så mye besøk, men hun var glad i DHB, tilhørte frikirken i Larvik/Stavern og var en trofast og ivrig bønnesjel og bad også for DHB. Hun ble begravd tirsdag den 24. april

Vi lyser fred over deres vakre og lyse minne.

Anne Marie Rønningen
kretsleder /leder i Sandefjord.

Om alle disse kan vi si som det står i 2. Timoteus 5. 7,8 For Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs; vi fikk Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom. 8 Skam deg da ikke over vitnesbyrdet om vår Herre og heller ikke over meg som er fange for hans skyld, men bær lidelsene for evangeliet, du også, i den kraft Gud gir.

Anne Marie Rønningen
kretsleder /
leder i Sandefjord.

Hilsen til en konfirmant

Ein helsing til ein konfirmant frå ein stolt bestefar

Til lukke med konfirmasjonsdagen, kjære barnebarn!

Eg vil gratulere deg med konfirmasjonsdagen. Og eg vil gi deg nokre ord på vegen vidare. Du har fått ein Bibel til konfirmasjonsdagen. Men det kan vera vanskelig å finna ord som kjennes aktuelle. Eg har funne fram nokre ord som eg trur kan vera til hjelp for deg. Og du kan sjå kva du kan finna der.

SALME 121:
"Eg lyfter auga mine til fjella. Mi hjelp kjem frå Herren, som har skapt himmel og jord. Han vil ikkje la foten din vakla, din vaktar vil ikkje blunda!

Sjå, han blundar ikkje og søv ikkje,Israels vaktar.Herren er din vaktar, Herren er din skugge ved di høgre hand. Sola skal ikkje skada deg om dagen, heller ikkje månen om natta.

Herren skal vara deg frå alt vondt.
Han skal verna om ditt liv.
Herren skal vara din utgang og din inngang frå no og til evig tid".

Skugge kjennes kaldt og ufyseleg. Men for dei som ferdas i tropane, kjennes det godt å finna skugge så ein kan få kvila og få nye krefter. Og der i Guds nærleik finn vi kvilestaden. Mange skriftord talar om dette. Gud er her og vil gje oss mot og styrke dag for dag.

JES. 43, 1 – 4:
«Og no, så seier Herren, som skapte deg, som forma deg.Ver ikkje redd! For eg har løyst deg ut,

Eg har kalla deg ved namn,Du er min. Går du gjennom vatn, er eg med deg, Gjennom elvar, skal dei ikkje fløyma over deg. Går du gjennom eld, skal du ikkje svi deg, og logen skal ikkje brenna deg.For eg er Herren din Gud, Israels Heilage, som frelser deg.
Du er dyrebar i mine auge, høgt akta, og eg elskar deg,"

MATT. 11, 28:
«Kom til meg, alle de som slit og har tungt å bera, eg vil gje dykk kvile."

Og så vil eg lesa Kjærleikens høgsong. Det er ei skildring av den djupe kjærleiken som me gjerne skulle leva i. Og Jesus har vist oss sin kjærleik. Langfredag døydde han på krossen. Tidlig om morgonen første dag i veka fann kvinnene at graven var tom, Jesus var oppstanden.

1 Kor 13.
Om eg talar med mennesketunger og engletunger, men ikkje har kjærleik, då er eg ein ljomandemalm eller ei klingande bjølle. Om eg har profetisk gåve og kjenner alle løyndomar og eig all kunnskap og om eg har all tru så eg kan flytta fjell, men ikkje har kjærleik, då er eg ingen ting. Om eg gjev alt eg eig til mat for dei fattige, Ja, om eg gjev meg sjølv tilå brennast, men ikkje har kjærleik, då har eg ingen ting vunne.

Kjærleiken er tolmodig, kjærleiken er velvillig, misunner ikkje, skryter ikkje, er ikkje hovmodig.Kjærleiken krenkjer ikkje, søkjer ikkje sitt eige, er ikkje oppfarande gøymer ikkje på det vonde. Han gleder seg ikkje ved urett,alt vonar han,men gleder seg ved sanninga.

Alt held han ut, alt trur han, alt vonar han, alt toler han. Kjærleiken tek aldri slutt.

Profet gåver skal bli borte, tungene skal teia og kunnskapen forgå. For vi skjønar stykkevis og talar profetisk stykkevis.

Men når det fullkomne kjem, skal det som er stykkevis, ta ende.

Då eg var barn, tala eg som eit barn, tenkte eg som eit barn, forstod eg som eit barn. Men då eg vart vaksen, la eg av det barnslege.

No ser vi i ein spegel, ei gåte, men då skal vi sjå andlet til andlet.

No skjønar eg stykkevis, men då skal eg kjenna alt fullt ut, likesom eg fullt ut er kjend av Gud. Så blir dei verande desse tre: **Tru von og kjærleik.**
Og størst av dei er kjærleiken.

Kjærleg helsing
bestefar

Samarbeidspartner Frelsesarmeen

Til alle organisasjonene i Actis

Kjære Venner!

Snart er det igjen klart for RUSFRI DAG - en viktig kampanje som Frelsesarmeen har tatt initiativ til. Vi har hatt kampanjen i tre år nå - og ser at dett er en positiv markering for et viktig og alvorlig tema.

Vi er utrolig glad for at flere organisasjoner ønsker å være med på kampanjen - det gir oss bredde og sterkere legitimitet. Dere vet også hva dette handler om. Fokus i år er Arbeidsliv - og barn som lider på grunn av rus.

Jeg oppfordrer dere til å engasjere deres folk - frivillige, medlemmer eller ansatte. I flere byer har menigheter, lokale lag, Fretex-butikker og institusjoner allerede lagt planer. Det er bra! Over hele landet ønsker vi at folk skal møte gode ambassadører og ildsjeler som ønsker folk god sommer - og en RUSFRI DAG den 8.juni.

I år kommer dagen på en søndag - for noen er det supert - men mange vil foretrekke markeringer fredag 6. eller lørdag 7. juni. Det er helt supert

Vi gjør det enkelt – som vi pleier - og det kan du også gjøre.

Ta med et kafébord med to stoler og sett det opp i gågaten eller på perrongen i morgenrushet. Pynt med markblomster og en solhatt på bordet. Profilér standen med og RUSFRI DAG-plakater. Server kald drikke, del ut flyere og ønsk folk en god sommer. Server sommerdrikk til lunsj for medarbeiderne dine, eller på møter eller arrangementer. Vi markerer Rusfri Dag over hele landet - i byene, tettstedene, på institusjoner, barnehager og i butikker. En dag for solidaritet og ansvar.

Vi vil gjøre vårt for at dette skal bli en god markering!

· Vi jobber nå med oppdateringen av kampanjen på Facebook og www.rusfridag.no

· Jeg legger ved en logo som dere kan legge på nettsidene deres og i sosiale media - så kan dere linke videre til Facebook. De som jobber med nettsider kan alt om slikt.

· Vi sender ut flyers og plakater til alle som ønsker det neste uke.

Meld tilbake til meg hvor mange dere trenger. Vi har droppet å lage mange ulike varianter plakater.

· Organisasjonene har ofte profileringsstand med logo. Om dere velger å bruke annet materiell – er det helt ok – det viktige er at dagen markeres.

· Rusfri Dag filmen – og ambassadørfilmene har gitt god respons og finnes på norsk, islandsk og færøysk. Denne finnes også tilgjengelig på https://www.youtube.com/watch?v=OiAvob05jzU og kan tas i bruk før og under markeringen.

· Vi har ambassadører på plass, som støtter RUSFRI DAG – både nye og de som har vært med tidligere.

· Dere kan finne informasjon og tips om hvordan dere kan markere dagen på **www.rusfridag.no**

Dersom dere lurer på noe, er det bare å ta kontakt, så skal vi hjelpe så godt vi kan. **Sett av dagen – og grip sjansen!**

- på vegne av RUSFRI DAG

Knut Haugsvær
Major - Leder

RUSFRI dag
8. juni

Samarbeidspartner Blå Kors

Informasjon til deg med barn i 5. - 7. klasse

TIDLIG ALKOHOLDEBUT BETYR DOBBELT FORBRUK SOM VOKSEN.

DET ER EN MYTE Å TRO AT «NÅR JEG SERVERER ELLER SENDER MED MITT BARN ALKOHOL, VET JEG I HVERT FALL HVA OG HVOR MYE HUN DRIKKER»

Den som begynner med alkohol tidlig, øker sitt forbruk utover i ungdomstida. Et barn som begynner i 13-årsalderen vil som voksen ha et forbruk som er dobbelt så høgt som den som begynner ved 16. Og dette i en situasjon hvor ungdom *i gjennnomsnitt* drikker dobbelt så mye som for ti år siden!

En del foreldre lar sine barn prøve alkohol hjemme, med gode hensikter om å lære dem å drikke «dannet». Undersøkelser slår klart fast at effekten er den motsatte. Barn oppfatter dette som et klarsignal om å drikke, med høyere forbruk som resultat. Og sender du med alkohol på fest, drikker barna det *i tillegg* til hva de ellers drikker.

Det viser seg også at om barna hentes, bringes og følges opp, reduserer de sitt forbruk.

Det er sannsynlig at jo senere barna debuterer, desto mindre drikker de senere i livet. Det viktigste du som forelder kan gjøre dersom du ønsker et lavt forbruk for ditt barn, er å bidra til å utsette alkoholdebuten, ikke fremskynde den.

Dersom du vil vite mer om temaet, se **www.bevissteforeldre.no**

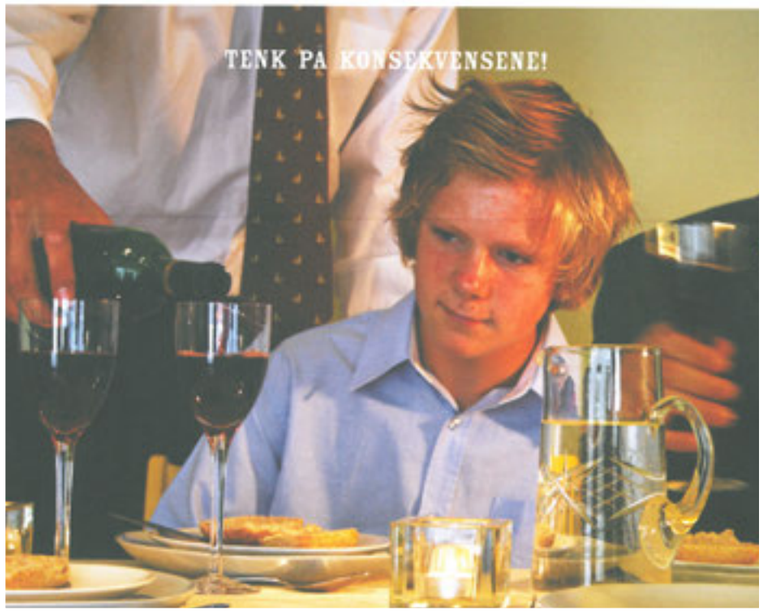

Det Hvite Bånd ser alkoholbruk og drikkeskikkene som et av de største samfunnsproblemer. Derfor arbeider denne organisasjonen iherdig for å vekke kvinnene til å se sitt ansvar og ta et avgjort standpunkt mot alkohol og andre rusgifter. Vi verdsetter våre samarbeidspartnere og det viktige arbeidet de gjør.

DETTE ER VÅRE SAMARBEIDSPARTNERE:

actis
AV·OG·TIL UTEN ALKOHOL
Juba Junior- og barneorganisasjonen
Blå Kors
Frelsesarmeen
Stiftelsen BERGENSKLINIKKENE
FAMILIE & MEDIER
IOGT

Russ og alkohol

RUSS = ALKOHOL? Er det nødvendig? Hva sitter du igjen med etter en russefeiring med rus og alkohol?

Noen velger å feire uten alkohol, dessverre altfor få!

Edrussen

Hanna Jønland er russ i år, og skal feire uten alkohol. Forskerne forstår ikke hvorfor dagens tenåringer drikker seg sjeldnere fulle.

I bussen som hvert år er et rullende festlokale for en ny generasjon med russ, sitter avgangselevene Hanna Jønland og Selma Hærem. Læret på setet de sitter på har sprukket opp, og gulvet under dem har en og annen løs planke. Før årets russefeiring skal bussen blant annet få nye seter og noen strøk med maling.

De to venninnene går på idrettslinja ved Asker videregående skole. For mange innebærer russetiden mye fest og fyll. Jønland drikker ikke alkohol, men er gjerne med på fest.

– At jeg ikke drikker betyr ikke at jeg sitter hjemme og leser i en bok. Men jeg trener fotball fem ganger i uken, så jeg kan ikke feste hele natten, sier hun.

Mindre drikking. Stadig flere ungdommer gjør som henne. Undersøkelsen «Ung i Norge» fra Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring (Nova), viser at ungdom i dag drikker mindre enn på starten av 2000-tallet.

I 1996 oppga 45 prosent av tenåringene at de hadde drukket seg beruset det siste året. I 2012 sa 29 prosent det samme. I 1980- og 90-årene økte alkoholforbruket blant ungdom. Toppen var nådd rundt år 2000. Derfra gikk det nedover.

I den nye boka *Ungdom, rus og marginalisering* har Nova-forsker Tormod Øia analysert fenomenet:

– De fleste debuterer med alkohol i tenårene. Men de drikker mindre enn tidligere, fastslår Øia.

Så hvorfor skjer det? Nå leter forskerne etter årsakene.

Bussruss. På en grusplass i Lommedalen, omkranset av gårder og jorder, har Asker-russen gjemt bussen. Dens nærmeste nabo er en låve, som matcher bussens falmede rødfarge.

> **«De fleste debuterer med alkohol i tenårene. Men de drikker mindre enn tidligere»**
>
> *Tormod Øia, Nova-forsker*

Nytt navn og design behandles enn så lenge som statshemmeligheter av de unge kvinnene som skal feire avslutningen på 13 år med skole.

På tross av ulikt syn på egen drikking, er Hanna Jønland og Selma Hærem enige om at alkohol hører med i russetiden.

– Det er en lang tradisjon, fastslår Hærem.

– Det hadde ikke vært det samme uten, sier Jønland.

Men selv er hun den eneste i vennegjengen som er avholds.

– Det handler om å stå for det jeg vil. Folk godtar at jeg ikke drikker. Men jeg har noen venner som alltid skal prøve å få meg til å drikke. De sier «kom igjen, a» og dytter

”Edrussen” – Hanna Jønland er den eneste i vennegjengen som skal feire uten alkohol, men både hun og venninnen er enig i at alkohol hører med i russetiden!

Det er en lang tradisjon, og feiringen hadde ikke vert det samme uten!” Dårlige vaner og tradisjoner er det opptil den enkelte å gjøre om på!

Faksimile fra VL, 26. april 2014. ”Korka russetid” Astrid og Martine planlegger en russetid uten alkohol!

Juniorleder

Ann June Hallaråker

Intervju med Charlotte Lauritzen og Julie-Marie Hallaråker

Julie-Mari er 15 år og fra Os i Hordaland. Hun går i 9.klasse på Danielsen Ungdomsskole i Bergen. Charlotte er 18 år og fra Gjerøy. Hun går i 3. klasse på Kongshaug musikk-gymnas.

Dere ble medlemmer høsten 2013. Hvordan kom dere i kontakt med DHB? CHARLOTTE: *Mamma ble medlem. Hun oppfordret meg til å bli medlem.*

JULIE-MARI: *Mamma er medlem. Hun spurte om jeg ville bli medlem. Etter å ha funnet mange argumenter mot rusbruk bestemte jeg meg for å bli medlem.*

Hvorfor valgte dere å bli medlem i en kristen totalavholdsorganisasjons for kvinner? CHARLOTTE: *Mamma holdt mange og lange foredrag for meg. Hun kan være veldig overbevisende. Det fikk meg til å ta valget. Ansvaret for andre og det å være ett forbilde er viktig for meg. Jeg har sett hva alkohol kan gjøre med ungdom. Det frister ikke!*

JULIE-MARI: *Det står i Bibelen at man ikke skal drikke seg full. Det er lettere å holde dette hvis man ikke drikker i det hele tatt. Det er noen som bruker argumentet at Jesus drakk vin, men Jesus drakk ikke gjæret vin. Finner ingen grunn ut i fra Bibelen til å drikke. Charlotte er rød-russ og Julie-Mari er konfirmant i år.*

Hva er den største utfordringen for dere som avholdsjenter i de sammenhengene? CHARLOTTE: *På Kongshaug går det greit. Folk på skolen drikker ikke. Vi får ikke de samme utfordringene som russ på andre skoler. Det er ikke spesielt utfordrende så lenge jeg er sammen med de andre på klassen. Jeg skal ikke på russarrangement hvor det er alkohol.*

JULIE-MARI: *Konfirmanttiden har ikke gitt meg noen utfordring. Det er ikke naturlig med alkohol i forbindelse med konfirmasjon.*

Charlotte, du har nettopp vært på foredrag med popartisten og avholdsmannen Rune Larsen. Fikk du inspirasjon til ditt avholdsstandpunkt gjennom hans foredrag? *Absolutt! Han er flink til å forklare på en logisk måte. Selv de som ikke hadde ett avholdsstandpunkt fikk forståelse for tankerekken om ansvaret for medmennesker, og det å minske presset for andre ved ikke å bruke rusmidler selv. Viktig å skape en kultur hvor det er ok, greit og kjekt å være rusfri.*

Julie-Mari, du har hatt temauke på skolen om rus. Hva gjorde mest inntrykk på deg? *Det som berørte meg dypest var møtet med et narkomant kjærestepar. De fortalte om sin livssituasjon og at deres største ønske var å bli rusfri. De sa; "å være rusavhengig er som et fengsel - vi vil bare bli fri".*

Lærte du noe som støtter opp om ditt nei til alkohol og andre rusmidler? *Ingen vet hvordan man reagerer på alkohol. Noen blir avhengig etter den første "ølen". Man kan gjøre masse dumt i beruset tilstand. Jeg vil være trygg på at jeg alltid kan si at jeg ikke har gjort noe dumt pga. alkohol.*

På hvilken måte kan DHB hjelpe dere med å stå fast på avholds-standpunket? CHARLOTTE: *DHB kan ha alkoholfrie russearrangement. Verve flere yngre medlemmer som deltar aktivt og støtter hverandre. Arrangere kurs, leirer og weekender med sports- og varierte kreative aktiviteter som drama, teater, musikk, maling og lignende.*

JULIE-MARI: *Vet ikke helt. Man kan jo være av-holdsjente uten å være medlem i en organisasjon, men det kan hjelpe å ha gitt et løfte. Det går mer ut over samvittigheten, hvis man bryter det.*

Har du en liten oppfordring til andre unge DHB-medlemmer? CHARLOTTE: *Ikke vær redd for å be om alkoholfritt i sammenhenger hvor det servers alkohol!*

JULIE-MARI: *Hjelp andre til å si nei!*

Barne- og ungdomssider

Sommeren kommer– hva skal du finne på?

Mulighetene er mange samme hvor du er!

Bade, samle på skjell og finne rare ting i fjæra!

Har du vært på leir noen gang? Det kan vi absolutt anbefale! Der treffer du nye venner, du får være med på mange festlige turer og aktiviteter, ikke minst; du får høre om Jesus og hva HAN kan bety for deg!

Vi i Det Hvite Bånd vil hjelpe deg til å forstå at alkohol og stoff, sigaretter og tobakk er skadelig for kroppen din. Vi vil hjelpe deg til å være sterk og si NEI når noen prøver å få deg til å gjøre noe galt. Vi vil hjelpe deg til å stå imot press fra andre.
STÅ FAST – VELG DET RETTE. HUSK IKKE MOBB

Bilder til fargelegging

Alkohol ødelegger

Vær modig si nei!

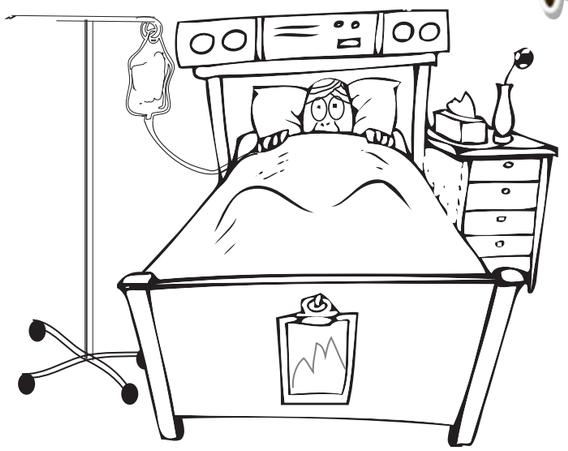

Velg vann – Det er Best!

Gåter

1.Hva er likheten mellom er sjømann og en bil?
2. Hva har øye men kan ikke se?
3. Hvem er det som alltid får det siste ordet?
4. Hvorfor regner det aldri 2 dager i strekk?
5. Når kan du bære vann i en sil?

SVAR:

1. De går begge på dekk
2. Synål
3. Ekkoet
4. Fordi det er en natt imellom nesker
5. Når det er frosset

Oppskrift på mat fra mange land

frisk sommerlig drikk fra canada

Jordbær og sitron te
2 kopper frosne jordbær
1/4 kopp sukker
1 kopp frossen rosa saft eller juice
2 kopper kald te
2 kopper kaldt vatn
1 kopp farris

Ha alt i en blender og la det gå i et par minutter. Hvis du ikke har blender, mos de frosne jordbærene sammen med sukkeret, Og ha i alt det andre. Pynt med en sitronskive

Våg å si nei!

Velg rett!

Gode vaner, venner og valg!

SI NEI TIL RUS
www.hviteband.no

BLI MEDLEM I DHB`s JUNIORKLUBB

RUSFRIE BARN OG UNGDOM

Avdeling under Det Hvite Bånd i Norge, og World`s Woman`s Christian Temperance Union

Navn: ..... Fødselsdato: .....

Adresse: .....

Ververs navn: ..... Ververs adresse: .....

Vervepremie til den som verver. Velkomspakke, Medlemsblad og Medlemsbevis til den som blir vervet.

Medlemskapet er gratis. Alder 6-18 år

Jeg lover, med Guds hjelp, ikke å bruke alkohol, tobakk, eller annen rusgift.

Navn/Signatur: ..... Dato: ..... / ..... / .....

Foresattes underskrift: .....

Send til: DHB Landskontoret, Torggt. 1, 0181 OSLO

Selmas side

I et speil i en gåte

Avd. Ungdom

BAK SPEILET

De kan ikke unngås,
de er over alt,
De omringer meg,
Bokstavelig talt.

Speil, speil på veggen der
Hva er sannheten i denne
verden her?
-Du er nærmere sannheten
enn du egentlig tror,
Det er hos de fordomsfulle
usannheten gror.

Har du lest hele boken,
kan du vite helt sikkert,
hva som vil skje
og hvordan ting virker.

Men det har du nok ikke,
det har nemlig ingen,
Bortsatt fra vår Far,
Han som sitter i himmelen

Jeg leser kun utdrag,
av verdens roman,
Sidene er flere,
men jeg har bare fått
utdelt et par.

-Du tar feil! sier de,
men hva kan de
vite de danser
seg gjennom
sine sider så hvite.

Daglig bedras vi
av speilets ideer,
Et lite minutt, av de
mangfoldige timer.

Jeg gleder meg til den dag
da jeg kan se inn i speilet,
og ikke se refleksjonen,
men hva bak det seilet.

Selma Joyce Olsen
Inspirasjon: Bibelverset
som står i 1. Korinter,
kapittel 13, vers 12

1. KOR. 13.12

Nå ser vi i et speil, i en gåte,
da skal vi se ansikt til ansikt.
Nå forstår jeg stykkevis,
da skal jeg kjenne fullt ut,
slik Gud kjenner meg fullt ut."

GI DET VIDERE

Har noen vist deg vennlighet? Gi det videre
Fikk du et kjærlig ord? Gi det videre.
Har noen gitt deg et strålende smil? Gi det videre.

Andakt fra en ungdom

Øysteinl Sjoen

Kjære trofaste leser av DHB bladet!

Alle dere vet at livet både for oss unge og for dere eldre kan gå i berg og dal baner. Livet er ikke alltid en dans på roser, og slett ikke for meg som er ung, 24 år gammel og bor i Åkrahamn, men som jobber til daglig på en båt i Nordsjøen. Når jeg er hjemme, er jeg med og driver Kristen Nærradio Haugaland og ellers i friviligt kristent arbeid, og da blir en ofte satt på prøver. Men Jesus har sagt: « Gå, derfor ut og gjør alle folkeslag til mine disipler»!
Det å gå ut og forkynne om det fantastiske skaperverket Gud har gjort og som vi kan lese om i Bibelen, er ofte tøft og vanskelig! Ofte har jeg tenkt på hvorfor jeg ikke våger å vitne på arbeidsplassen, blant ukristne venner/familie og fortelle de om den fantastiske nådegaven jeg selv har fått tatt i mot.

I Bibelen står det noe om at den vonde er veldig aktiv når vi vil snakke om Jesus. Da føler vi kanskje at vi svikter og at våre nærmeste svikter oss. Det er ingen god følelse.

Så jeg har tenkt for meg selv, spesielt når jeg har vært på sjøen og tankene svirrer rundt skikkelig, hva er det egentlig som foregår? Hvorfor blir JEG SVIKTET, Og hvorfor SVIKTER JEG?
To spørsmål som er utrolig vanskelig og finne svar på.

Men så har jeg en bok som alltid er med ut på havet, og med meg hjemme, nemlig Bibelen, hvor jeg kan søke trøst og faktisk få noen svar på mine problemer gjennom lesing og bønn til min fantastiske Gud som sendte sin sønn, Jesus, i døden for mine synder.

Selv om jeg til tider har vanskelig for å tilgi folk som jeg føler sårer meg, må jeg til slutt krype til korset, først til de det gjelder og dernest til Herren og få tilgivelse for mine synder.

Påskehøytiden vi feiret for en liten tid tilbake, minner oss stadig om hvorfor vi har fått den fantastiske gaven;
Jesus gikk i døden for oss brødre og søstre for at vi skulle få tilgivelse, få fyllt opp med nåde som vi skal ut og dele med ikke troende!
Noe som er helt nydelig fantastisk!

Kanskje opplever du også disse tankene om deg selv og overfor dine egne?! Mitt tips er å be til Herren, les i bibelen og ikke minst snakk med dem som plager deg, eller involverer seg i din hverdag og få ordnet opp.
For Satan, han frister deg til å la ting forbli vonde og grufulle.

10 november, 2000 fikk jeg selv oppleve å ta mitt standpunkt om å være en av Hans disipler! Om du sitter og leser dette, og ikke tror, er min oppfordring til deg: Søk Guds Rike, og du skal få tilgivelse gjennom å tro på nettopp HAN.

Helt til slutt vil jeg sitere en kjent barnesang som jeg lærte på søndagsskolen:

«For Han har kastet alle mine synder bak sin rygg, bak sin rygg, bak sin rygg. For Han har kastet alle mine synder bak sin rygg, bak sin rygg, bak sin rygg, jeg ser dem aldri mer»

Guds velsignelse til deg,
og ha en strålende sommer.

Øystein Sjøen

Avd. sosial

Aud Bodil Brekka

La oss ikke gå forbi

Ser du en sønderknust sjel på din vei
Gå ikke kald forbi!
Kanskje lot Herren ham just møte deg
Gå ham da ikke forbi
Rekk ham din hånd og gi ham et ord,
la ham få føle han er din bror
Gå ei forbi, gå ei forbi
Gå ikke kald forbi

Ser du en bror eller søster som falt,
Gå ei med dom forbi
Kanskje at også for deg det gikk galt
Om du ble fristet som de.
Ingen så trenger et trøstens ord
som de for hvem det gikk galt på jord
Gå ei forbi, gå ei forbi
Gå ei med dom forbi

Det er så mange som segner om,
Vend, gå dem ei forbi
Livstrette, håpløse sjeler som
synker, går du forbi
Stans, kjære venn, bøy deg kjærlig ned
Gi dem din hjelp og varmt for dem bed
Til ham som ei, til ham som ei
Som ei går en forbi

Liv Olsson, 1920

Med vennlig hilsen
Aud Brekka

Avd. utdanning

Torgunn Søyland Skoglund

Graviditet og alkohol

Det finnes ingen sikker nedre grense for alkohol i svangerskapet. Derfor bør gravide ikke drikke noe alkohol, også i perioden hvor de prøver å bli gravid.

Tidlig alkoholkutt sikrer at barnet får gode vekst- og utviklingsmuligheter helt fra starten av, og det tar også bort bekymringer fra mor. Samme mengde alkohol kan påvirke fostre på flere ulike måter. Sannsynligvis har ulike barn ulik grad av sårbarhet. Samtidig spiller barnets arveegenskaper også inn.

Tidspunktet for alkoholeksponeringen har betydning og forhold som alder, helse og mors livsstil. Helsemyndighetene anbefaler derfor at gravide kvinner ikke drikker noe alkohol i svangerskapet. Det er klokt å endre alkoholvanene allerede når en prøver å bli gravid.

Øker sjansene for å bli gravid

Sjansene for å bli gravid øker hvis du ikke drikker alkohol, fordi alkoholen reduserer fruktbarheten. Det finnes forskning som viser at selv én alkoholenhet daglig kan nedsette fruktbarheten både hos kvinner og menn.

Det første trimesteret er en viktig fase når barnets organer dannes. Alkohol er det rusmidlet man med sikkerhet vet kan gi barnet alvorlige skader. Disse skadene kan være livslange. Avhold gir en god start for barnet ditt!

Hvis du har drukket

Hvis du er bekymret fordi du drakk alkohol i begynnelsen av svangerskapet, bør du snakke med jordmor eller lege. Ikke gå med bekymringen for deg selv, du er ikke alene om å være i en slik situasjon. Jo mindre du har drukket, desto mindre er risikoen for at fosterets utvikling blir påvirket. Tenk framover og hold deg helt unna alkohol resten av svangerskapet. Hver dag uten alkohol vil gi barnet en bedre start i livet.

Dette kan skje med barnet

Et foster får all sin næring fra mor. Når en gravid kvinne drikker alkohol, blir også fosteret eksponert for alkohol. Alkoholen blir raskt tatt opp i blodet og fraktes til de ulike organene.

Alkoholen passerer ufortynnet gjennom morkaken til babyen, som i løpet av noen få minutter får like høy alkoholpromille som mor. Alkohol påvirker alle celler og organer som skal dannes hos fosteret i løpet av svangerskapet. Fosterets hjerne er særlig sårbar, fordi den utvikler seg gjennom hele graviditeten. Hvis mor drikker flere ganger, utsettes også barnet for alkohol gjentatte ganger.

Alkoholbruk øker risikoen for:

- spontanabort
- at barnet blir født for tidlig
- at barnet blir mindre i vekt, lengde og hodeomkrets som følge av dårlig fostervekst
- lavere intelligens hos barnet
- lærevansker og svakere evne til problemløsing
- atferds- og sosiale problemer, rastløshet og hyperaktivitet
- misdannelser
- FASD (fetal alcohol spectrum disorder) som er en samlebetegnelse for ulike skader som skyldes mors alkoholbruk i svangerskapet. Alle permanente fosterskader som skyldes alkoholbruk, inkludert FAS, inngår i termen. Skadene omfatter fysiske skader, problemer med sosial funksjon, atferdsmessige problemer og lærevansker.
- FAS (føtalt alkoholsyndrom) er en diagnose i henhold til det internasjonale diagnosesystemet ICD. Diagnosen forteller at mors alkoholbruk i svangerskapet har ført til veksthemming, skader på sentralnervesystemet, karakteristiske ansiktstrekk i form av glatt leppefure, smal overleppe og korte øyespalter. Barnet er særlig utsatt for FAS hvis mor har et langvarig forbruk og drikker store mengder under graviditeten.

Fødsel, amming og alkohol

Nyfødte barn er umodne, med minimal evne til å bryte ned selv små mengder alkohol. Derfor bør du avstå helt fra alkohol til det er gått i iallfall seks uker etter termin. Drikker du senere i ammeperioden, så hold deg til små mengder.

For at barnet ikke skal få i seg alkohol bør du vente tre timer etter ett glass vin før du ammer. Alkoholen lagres ikke i melken. Promillen i melken er samme som i mors blod og synker parallelt.

Barnets promille vil være lavere enn mors fordi melken først drikkes og deretter fortynnes i barnets kropp. Jo yngre barnet er, desto mer forsiktig bør man være med alkohol. Husk også på at barn lett blir utrygge når foreldrene drikker alkohol. Begrens derfor alkoholforbruket når du er sammen med barn.

Hjelp til å slutte å drikke

Hvis du fremdeles drikker alkohol eller hvis du har problemer med å slutte, ta kontakte lege eller jordmor for å få hjelp så snart som mulig. De kan henvise deg videre til rådgivning og oppfølging som vil hjelpe deg å være avholdende gjennom resten av svangerskapet. Hvis du har en venninne eller kjenner noen som drikker alkohol under graviditeten, bør du oppmuntre henne til å søke hjelp. Bruker mor alkohol eller andre rusmidler kan hun få tett oppfølging hjelp for å beskytte barnet mot skader.

Få støtte fra partner og venner

Det kan være vanskelig å avstå fra alkohol hvis alle rundt deg drikker. Det er lettere å stumpe røyken hvis partner ikke røyker. Det samme gjelder alkohol. Partneren er ofte den viktigste støttespilleren for den gravide. Tenk over og snakk om alkoholvanene deres allerede når graviditet planlegges.

Det vil motivere hvis dere først og fremst tenker på barnets utvikling og framtid. Sørg for å ha gode alkoholfrie alternativer tilgjengelige, og finn ut hvordan dere ønsker å ha det hyggelig sammen uten alkohol.

Alkoholfrie alternativer

Hvis mengden ren alkohol er det samme, er det ikke noe forskjell på vin, øl, sider, rusbrus eller sprit. Alkoholen har samme virkning på fosteret uansett hvilken type alkoholholdig drikke det dreier seg om.

Det finnes mange gode alkoholfrie alternativer i tillegg til alkoholfri vin / øl og eplemost. Så finn dine favoritter for deg og barnet ditt! Husk at de fleste drinkene også kan lages uten alkohol. Mange liker å bestille alkoholfrie drinker i baren - spør bartenderen om å lage noe til deg. Se Toralf Bølgen sin guide til alkoholfrie alternativer

Kilde: Helsedirektoratet

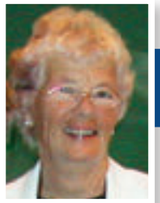

Avd. Bibel og bønn

Anne Grete Olsen
Avdelingsleder.

Hensikten med denne avdelingen er å styrke medlemmene i deres kristne tro og vandring, vektlegge at «Dere er jordens salt. Dere er verdens lys" Matt. 5:13-14 og til å nå ut til den troende menighet med budskapet om totalavhold.

Vi i Det Hvite Bånd prøver å overholde den daglige **«12 bønnen»** da ber vi for arbeidet nasjonalt og lokalt. Være aktive med vårt budskap både i og utenfor våre felleskap. Vi kan danne ei lita gruppe som har forbønn som tema. Det betyr ikke at vi absolutt må være i ei gruppe for å be, det kan vi gjøre hvor som helst og når som helst. Det må ikke bli noen tvang, men et fortrolig forhold til Gud. Snakk til Gud om personen før du snakker til personen om Gud.

En bønn ut fra den nye salmeboken:
Gode Gud, du som gir liv til alt som lever
vi priser deg for jordens skjønnhet
Og for alt som lar oss kjenne at du er god.
Her for ditt ansikt ber vi: Gi oss lyttende ører,
takknemlige hjerter og villige hender
så vi kan høre ditt ord, lovprise deg for din godhet.
Og i ord og gjerning vitne om dine storverk.

Hilsen Anne Grete

Salmeboken minutt for minutt

I november skal NRK sende 60 timer med salmesang. - Vi gleder oss til å gjennomføre dette, sier kringkastingssjef Thor-Gjermund Eriksen.

Share on facebookShare on twitter
Del på Facebook og Twitter.
Den nye salmeboken skal i høst synges sammenhengende i nesten tre døgn, skriver NRK. Salmeboken inneholder 899 salmer, og vil bli sunget vers for vers i over 60 timer i strekk.

- Det er fantastisk. Det er nesten slikt man ikke tør drømme om. NRK har skjønt hvilken kulturskatt som gjemmer seg mellom permene i salmeboka, sier Vidar Kristensen til NRK. Han jobber i Kirkerådet og er prosjektleder for den nye salmeboka.

Dette er et samarbeid mellom NRK, Kirkerådet og korbevegelsen i Norge. I tillegg er Vår Frue kirke i Trondheim med i prosjektet og stiller kirken til rådighet.

Kor og sangere fra mange forskjellige steder vil bli invitert til å delta, og kringkastingssjefen håper mange vil stille opp og være med.

- Vi begynner med salme en, Herre Gud ditt dyre navn og ære, og fortsetter gjennom hele salmeboken til og med salme 899, sier Thor-Gjermund Eriksen, og forteller at det skal synges i over 60 timer i strekk.

- Vi gleder oss til å gjennomføre dette og se engasjementet over hele landet, sier kringkastingssjefen.

NRK skal også lage et digitalt salmeleksikon som er søkbart for alle.

Kilde: Familie og Media

Familieavd.

Åslaug Mjøs,
Avdelingsleder

FAMILIE, - og likevel einsam

Eg har møtt menneske som har stifta familie fordi dei orkar ikkje tanken på å vera åleine i livet. Draumen var sikkert full av håp: "Frå no av så er vi to. Vi er to saman om hus og heim, vi er to saman i fritida, og viss vi får barn, så er det noko vi er to om" . Ein vakker draum. Ein draum som gir både kvinne og mann mot til å gå inn i ekteskap. To menneske som er forelska i kvarandre,- ja visst! Men som kanskje ikkje kjenner kvarandre noko særleg. Og forelskelse er ikkje det same som kjærleik. Etter ei tid dukkar det opp nye moment i fellesskapet. Det kan bli mange overraskingar, så som ulike interesser, ulik holdning til pengebruk, ulik oppfatning av arbeidsfordeling i heimen, ulik oppfatning av verdiar. Då blir kjærleiken sett på prøve.

Det er mangt som kan skapa gnissningar i fellesskapet. Eg vil nemna dette med ulik oppfatning av kva som er viktig i livet, kva som er verdifullt. Eit eksempel er bruk av alkohol. Somme syns det er greitt å drikka alkohol, andre syns det er heilt bak mål. Mange av dei som drikk alkohol, meiner at dette er ei privatsak. Dei gjer det for å gleda seg sjøl. Eller er det fordi "alle andre" drikk?

Ei spørjeundersøkjing viser at berre 9% av dei som drikk alkohol, seier at dei har ubehag av det. Men stiller du eit anna spørsmål til folk, så får du eit anna svar: Når folk får spørsmål om dei har eller har hatt ei negativ oppleving av andre si drikking, så vil 35% seia ja. Dei har blitt plaga, dei har blitt redde, somme er blitt utsett for vald, og mange har kjent seg både uvel og hjelpelause i situasjonen. Ein av tre kan altså opplysa at dei blir utsett for ubehag ved andre sin bruk av alkohol. Det er dette vi kallar passiv drikking. For nokre år sidan var det nesten ein og ein halv million menneske i Norge som sa at dei vart utsett for passiv drikking. Det er visst ikkje færre i dag.

I familien snakkar vi ofte om kor ille det må vera for borna, dersom foreldre drikk. Ja, det er rett og viktig å ta omsyn til borna. Dei har rett til å vita kven som er deira foreldre, og dei har rett til å få både praktisk og emosjonell kjærleik, omsorg, opplæring , og eit miljø som dei kan veksa og utvikla seg i. Men vi som er vaksne menneske, bør vel visa same omtanke for andre vaksne, ikkje minst i familien? - Når alkoholen er konge i ein familie, så er det mange tema som blir tabu. Det er mykje som skulle vore sagt, som ikkje blir sagt. Samtalen får ein annan karakter. Eg trur at når den som drikk, ikkje blir synleg sjuk av drikkinga, så tenkjer dei andre i familien at det er ein menneskerett å få drikka alkohol. Det er det ikkje! ! Men kven er det som protesterer på ølflaskene og rødvinen som somme vaksne kosar seg med på laurdagskvelden, sjøl om andre familiemedlemmer har heilt andre ynske. Kanskje dei ikkje tør?

Bruk av alkohol skal visstnok vera for å skapa glede og hygge. Men ein person si drikking kan føra til tristhet og einsemd, både for den som drikk, og for dei næraste. Det går an å kjenna på einsemd fordi om du høyrer til i ein familie, og rus kan vera ei årsak. Du hadde draumen om at no skulle de vera to saman, i fritida, i lag med borna, i alle oppgåvene. Er det blitt annleis? Har du spurt deg sjøl om alkoholen har fått ein så sterk plass i familielivet, at andre hensyn må vika. Så lenge det er trygt å snakka om dette i familien, så er det håp. Men det er lurt å ta spørsmålet opp i tide.

Hilsen *Åslaug Mjøs*

Husk 12 bønnen!

Det er alltid noen som ber rundt hele verden

GUATEMALA

I USA i april delte Dr. Dora de Barrientos noe høydepunkert fra vårt prosjekt Debora Foundacion in Guatemala. Dei var vertsfolk for en konsert hvor barn fra Debora Foundacion sang for over 1000 mennesker, blandt publikum var representanter fra myndighetene. Denne tilstelningen var for å markere Guatemala's Hvite Bånd sin kampanje for å hjelpe det trengende i Guatemala og å fremme Det Hvite Bånd som forløpere for fred i deres land. Feiringen og konserten ble holdt i National Konservatorium av Guatemala . Barna i Debora Foundacion proklamerte et budskap om liv uten narkotika og vold gjennom sanger til Guatemalas folk.

Barnekor

Publikum

Det Hvite Bånd i Guatemala har undervist om avhold og kristendom i 18 skoler og i 2013 to tusen unge mennesker undertegnet avholdsløftet. Dora rapporterer at Guatemala arbeider nå med en helse messe som inneholder informasjon om fetal alkohol syndrom (FAS), sunne livsstilsvalg, faren med avhengighet, vold, ernæring og andre problemer.

KAMBODSJA

En fantastisk nyhet er nettopp mottatt fra Dr.Jung Joo Kim, feltarbeider for Koreanske misjonærer! Hun fortalte at misjonærparet Ji Chul Jung og Mi Ja Hahn hadde rapportert om en avholds seminar som var holdt den 13. mars på Royal University i Kambodsja .

Over 360 studenter deltok på seminaret .De lyttet til foredrag av en lege og andre talere om skadene av alkohol, nikotin og andre rusmidler . Den Kambodsja WCTU også utarbeidet et vakkert musikkprogram og ga lunsj til alle som deltok på seminaret .

Nytt medlemsland

80 studenter undertegnet avholdsløftet.

NEW ZEALAND

Landslederen i New Zealand Hvite Bånd, Annette Paterson, delte nyheten om et nytt minnesmerke for kvinners rettigheter som ble avduket på Mt. Roskill , Auckland. Hun var en av foredragsholderne og representerte New Zealand WCTU ved avdukingen av minnesmerket . Den WCTU var den ledende organisasjonen som hjalp kvinner til å få det privilegium å stemme.

LEDERSKAP BETYR Å MØTE UTFORDRINGER PÅ STRAK ARM!

Verdens Presidenter - Organiserte i 1883 av Frances E. Willard (USA)

1. 1884-1890
Mrs. Margaret Bright Lucas (England)
2. 1891-1898
Miss Frances E. Willard (USA)
3. 1900- 1905
Lady Henry Somerset (England)
4. 1906-1921
Rosalind, Countess of Carlisle (England)
5. 1922-1930
Miss Anna A. Gordon (USA)
6. 1931-1946
Mrs. Ella A Boole (USA)
7. 1947-1958
Mrs. John Forrester-Paton (Scotland)
8. 1959-1961
Mrs. Isabel McCorkindale,MBE (Australia)
9. 1962-1971
Mrs. T. Roy Jarrett (USA)
10. 1971-1977
Mrs. H. Cecil Heath (England)
11. 1977-1986
Miss Millicent K. Harry, MBE (Australia)
12. 1986-1992
Mrs. Brig. Minnie Rawlins (Canada)
13. 1882-2001
Dr. Gwendoline Stretton (England)
14. 2001-2004
Mrs. Margaret Jackson (New Zealand)
15. 2004-2013
Miss Sarah F. Ward (USA)
16. 2013-
Mrs. Margaret Østenstad (Norway)

Om lederskap

Et tydelig trekk i dagens verden er en stor mangel på mennesker som er villige til å gå inn i lederroller. Organisasjoner lider fordi ingen tar lederansvar. Også i Verdens Det Hvite Bånd trenger vi ledere. Forhåpentligvis kan følgende tanker vedrørende lederskap være til hjelp når vi ønsker å utvikle gode DHB ledere:

Lederskap kan defineres som prosessen med å lede en gruppe mennesker eller en organisasjon. Det er ikke galt å ha et ønske om å bli leder. Som leder fortsetter man å vokse og stopper aldri. Hvis dine Gudgitte evner inkluderer flere av de trekk vi vil diskutere, bør du absolutt overveie en lederrolle.

Individer med interesse for lederskap bør være motivert av et ønske om å styrke sin organisasjon og videreføre denne. Et sterkt bønneliv og et ønske om å følge Guds vilje er vesentlige trekk.

Jeg tror for visst at det trengs en tjeners sinn. Dette betyr at du som leder aldri vil spørre noen om å gjøre noe du ikke er villig til å gjøre selv, eller noe du allerede har gjort.

Kunnskap om organisasjonen er viktig, og man blir aldri utlært. Forpliktelse er nødvendig skal man bli en suksessfull leder. Det vil si at avholds arbeid i DHB må ha topp-prioritet i ditt liv. Det betyr at du til tider må avstå fra å gjøre noe du ellers ville ha lyst til.

Det trengs mot med hensyn til å foreta tøffe avgjørelser og til enkelte ganger å forsøke noe som andre vil si er umulig å gjennomføre. Ledere må ha evne til å sette klare og fornuftige mål. Det er nødvendig å ha et team av medhjelpere som kan tilby råd og hjelp.

Utholdenhet er en nødvendig egen-skap. Det kommer vanskeligheter (kall det gjerne utfordringer), og mismot underveis, men å sette sin lit til Gud og søke hans ledelse vil være til stor hjelp. Dette er også hvor en oppmuntrer kan være en vidunderlig alliert.

Ledere uttrykker takk og viser at de verdsetter sine tilhengere.
De oppmuntrer og veileder.

En leder må være i stand til å inspirere sine tilhengere. Hennes entusiasme må være smittsom. Hun trenger å involvere så mange som mu-lig for å oppnå de mål som er satt for gruppen.

Du må gjerne føye til andre trekk du ønsker å se hos en leder. De som ønsker å bli ledere, kan bruke denne sjekklisten for å måle sin interesse.

Til slutt - Husk at enhver suksessfull leder trenger hengivne tilhengere. Hvis du for alvor mener at dine talent gir deg bedre skikket til å være en tilhenger enn en leder, legg da vinn på å gjøre ditt aller beste som tilhenger.

Kilde: WRB Sarah Ward, Editor

Vi markerer

FRANCES E. WILLARDS 175 ÅRS DAG

på lederkonferansen 2.-5. oktober!

Frances Willard, grunnleggeren av WWCTU (Verdens Hvite Bånd) har i stor grad påvirket reformhistorien og bidratt til å forandre kvinnens rolle i det nittende århundres Amerika. Etter at hun i 1869 hadde avsluttet sin universitetseksamen ved North Western Female College, ble Willard en ledende pedagog.

Hun underviste ved en rekke skoler i Illinois, Pennsylvania og New York før hun i 1871 ble den første kvinnelige president ved et college som gav universitets-grad til kvinner – det nylig opprettede Evanston College for Ladies. Etter at dette Colleget fusjonerte med NorthWesternUniversity, ble Willard den første kvinnelige dekan og professor i estetikk. I 1873 bidro hun til å grunnlegge Forbundet til kvinners Utvikling).

I 1874 forlot Willard undervisningen til fordel for arbeid med avholdsbevegelsen. Dette året ble WCTU (Kvinnenes Kristne Avholdsbevegelse) grunnlagt med Willard som dens første sekretær. I 1879 skulle hun bli dens andre president. Willard så Det Hvite Bånd (WCTU) som en effektiv skole for kvinner, idet kvinnene der fikk mulighet til å oppnå identitet utover det å være koner og mødre.WCTU med Willard som president, ble den største organisasjon for kvinner i USA. Under organisasjonens møter fulgte kvinnene parlamentariske prosedyrer; de tok på seg lederroller, og lærte å bruke sine kunnskaper til å oppnå mange ulike mål.

Willard selv reiste på kryss og tvers gjennom nasjonen, underviste, skrev bøker, utga WCTU publikasjoner. 1 1883 bidro Willard til å grunnlegge WWCTU, (Verdens Kvinners Kristne Avholdsorganisasjon). Willard influerte også stemmerettsbevegelsen. Hun overtalte kvinnelige stemmerettsforkjempere til å arbeide på det lokale plan for å vinne stemmer, heller enn å fokusere all sin energi på konstitusjonelle endringer. Denne strategien ble til stor nytte. Willard overbeviste også mange nølende kvinner til å støtte stemmerettsbevegelsen, slik at de kunne bruke sine stemmer til å gjøre byer tørrlagte og forbedre Amerikas moralske karakter. I tillegg til avholds og stemmeretts-saker, støttet WCTU vide sosiale reformer, så som lik betaling for likt arbeid, åttetimers arbeidsdag, den armenske frigjøring, verdensfred, beskyttelse av kvinner og barn på arbeidsstedet, barnehager, mødre- klubber (forløper for PTA), fengselsreform, lover for ekteskap og skilsmisse, og kroppsøving i skolen.

WCTU etablerte hjem for jenter i arbeidslivet, ly for misbrukte barn og kvinner, og gratis barnehager. I tillegg var Willard en av grunnleggerne av Illinoiskvinnelige presseforening, og en av de første fem kvinner som ble valgt til Metodistenes General forsamling. Hun var en av grunnleggerne og den første president i Det Nasjonale Kvinneråd. I løpet av nitten år som president for WCTU promoterte Willard ubegrensede krav for kvinner:

Høyere utdanning, valg av yrke og like muligheter, sammen med stemmerett og avhold.

Oversatt av Inger Steinkopf

Vestfold og Telemark krets årsmøte!

Vestfold og Telemark krets av Det Hvite Bånd avholdt sitt årsmøte den 15. mars 2014 i Sandefjord. Kretsen har 2 aktive foreninger, Kragerø og Sandefjord. Vi var til sammen 19 deltakere fra begge foreningene og Brita Nilssen representerte Det Hvite Bånd sentralt. Se bilde side 34.

Samlingen startet kl. 11. Bjørg Styrmo fra Sandefjord ønsket velkommen før vi spiste deilig formiddagsmat. Kl. 12 ledet Aud Bodil oss i tolvbønnen, før kretsleder Anne Marie Rønningen hadde minneord over 5 søstre som hadde blitt forfremmet til herligheten siden siste årsmøtet. Før minne-ordene sang vi felles «Hjemme i Him'len. Deretter holdt Brita Nislsen en tankevekkende andakt ut ifra Matt. 5. 14-16 hvor hun fokuserte på "Dere er verdens lys»

Deretter gikk vi over til Forhandlings-møtet. Innkallelsen og sakslisten ble godkjent og det ble foretatt navnopprop på deltakerne. Som dirigent ble valgt Anne Marie Rønningen og som referent ble Aud Bodil Brekka valgt. Et utdrag av referatet blir sendt til

bladet vårt.Kretsens årsrapport ble lest opp av sekretæren og årsregn-skapet ble lest opp av kasserer Inger Karlsen. De ble begge godkjent med små merknader.

Så ble ordet gitt til Brita Nilssen som hadde fått tema: Det Hvite Bånds Framtidsplaner. På landsmøtet i Stavanger ble det vedtatt en omfattende arbeidsplan som er en flott mal for arbeidet vårt i kommende periode. Det Hvite Bånd er en livskraftig organisasjon som har muligheter til å være enda mer synlig i samfunnsdebatten.

Den største utfordringen er å få yngre medlemmer med i arbeidet. Vår medlemsmasse har stått på i mange år, kreftene er ikke store - vi ber om nye krefter. Barn og ungdomsarbei-det må få mye sterkere fokus, fore-byggende arbeid mot rus, vold og mobbing i skole og hjem intensiveres. I Norge har vi 5 satsningsområder, avdelinger 1. avd. for utdanning, 2. avd. for barn og junior, 3. avdeling for Sosialt arbeid, 4. avd. for Bibel og bønn, 5. avd. for Familie.

Avdelingslederne har ansvar for innlegg i bladet, få til aktivitet innen sitt felt som for eksempel forbyggende arbeid, rus, vold, mobbing - besøkstjeneste ved institusjoner av ulike slag, Guds ord må nå ut til mennesker - vervekampanje m.m. Det Hvite Bånd er viktigere enn noen gang - nøden i vårt samfunn er økende og mange, spesielt barn og unge lever under fortvilte forhold.

Etter dette innlegget var det tid for middag, det ble servert lapskaus, fruktsalat og kaffe som smakte veldig godt. Under middagen ble det anledning til hilsener og Aud Bodil hilste fra foreningen i Kragerø. Etter middagen var det valg av nytt styret, og det nye styret ble slik: Kretsleder og sekretær Anne Marie Rønningen ikke på valg, nestleder Bjørg Styrmo gjenvalgt, styremedlem Hildur Einarson gjenvalgt, Styre-medlem Inger Lisbeth Røsholmen ble valgt til kasserer da tidligere kasserer Inger Karlsen ønsket å slippe kassererjobben men står fortsatt som styremedlem. 1 varamedlem Ingvild S. Fjellvang gjenvalgt, 2.varamedlem Maja Bredalslien ny

Tilslutt delte Bjørg ut loddbøker til kretsutlodningen som skal trekkes 2. juni Kl. 16.oo var det festmøte hvor flere av våre kjære venner av DHB i Sandefjord kom og var med, Vi har flere eldre som kommer til våre møter og støtter oss. De føler det

Fortsetter s. 31

DHB Troms krets årsmøte!

4. og 5. april hadde Troms Krets av DHB årsmøte i Tromsø. Hvite Bånd søstre fra Harstad, Finnsnes, Målselv og Tromsø var samlet i et nokså guffent og stormfullt vintervær. Vi hadde den store glede å ha en utsending fra landskontoret, Eva Trobe, som vår gjest.

Det var til stor velsignelse å ha henne iblant oss, så rik på åndelig og praktisk kunnskap og veiledning som hun har, og som hun delte med oss.

På festkvelden fredag, og på årsmøtet lørdag, hadde hun både andakt og orientering om DHBs arbeid nasjonalt og internasjonalt.

Hun oppmodet om å tegne seg som medlem i DHB, og fem nye meldte seg og ville være med. Det ble en fin begivenhet. Tromsø foreningen holder velkomstfest for disse seinere. Musikk-laget fra Nordkirken gledet oss med mye fin sang og musikk. De satte en ekstra spiss på årsmøtefesten.

På årsmøtet behandlet vi vanlige årsmøte saker, årsrapport, regnskap og valg.

Eva Trobe oppfordret om å strikke ullsokker til Riisby, både i dame- og herrestørrelser. Også ullsokker til Russland er det behov for, str. 6-8 år.

De som nå er i styret for kommende periode er:

Lillian Sandring (Leder)

Berta Nordang Nymo, Ninni Jakobsen, Elin Kjelmann, Aina Johnsen (Styremedlemmer)

Vara: 1. Ingrid Olaug Kolbotn,
2. Aud Sissel Nygård,
3. Kjellaug Ødegårdstuen

Kasserer: Bodil Olsborg
Revisor: Per Erik Mathisen

Referent: B.N. Nymo

godt å være sammen med oss. Anne Marie ledet festen som ble et samvær under Jesu velsignede hender. Etter fellessang leste Per Kivle "Korstogs-salmen, før vi fikk høre " Evangeliet i ord og toner. «Treffmusikken» fra Salem, Sandefjord sang seg inn i alles hjerter, og "Roald og Roald" med, duett og solo ble det fullkomment! Kretsen har i år flere jubilanter og de som var tilstede på festen ble over-rakt en blomsterhilsen av kretsleder. Kaffepause med masse gode kaker og utlodning hører med på fest i regi av Det Hvite Bånd. Festtalen ble holdt av Brita Nilssen som sa bl. annet: " DHB har et spesielt motto: FOR GUD HEIM OG ALLE FOLK Det var bare kvinner som kunne finne et så ambisiøst navn. De brukte Guds Ånd og bønn som våpen og gjorde opprør mot lover og regler i datidens samfunn. De la seg på kne på fortauet, hvis de ikke slapp inn på en pub. Mange syntes de var en pest og en plage. Foreldre har størst påvirkning på barna sine. Jeg minnes med glede min egen heim med mye fest og glede, og det ble sagt om min mor at hun hadde kort vei til vår Herre, hun var frimodig når det gjaldt å vitne for sine medmennesker, og hun startet i sin nære familie. I vår tid dukker det stadig opp nye livsfarlige stof-fer. Generalsekretær i Actis forteller om enormt drikkepress, ca. 300 dødsfall årlig på grunn av overdose. Vårt Land hadde et innlegg om ansvar for alkoholisme blant kristne. Mange lukker øynene for konsekvensene og hvilke rollemodeller de er for ungdom.»

Brita hadde sin kjære mann Svein med seg og han fikk avslutte en rik dag. Han uttrykte stor glede å få være med i DHB. Han beundret kvinnene helt fra den spede begynnelse til i dag for hva de oppnådde. De har vært med å gi mange mennesker et bedre liv, ja reddet mange fra døden.

Han siterte tilslutt fra Sigvard Engesets vakre sang: «Regn med din Frelser så regner du rett»- Tilslutt lyste Per Kivle velsignelsen over en forsamling som var fylt med takk til Gud for en rik dag.

Aud Bodil Brekka.

Hilsen fra Landskontor

Eva Unsgaard Trobe

Det Hvite Bånd har sitt landskontor i Torggata 1, Oslo. Dette er Actis - Rusfeltets samarbeidsorgan sin administrasjon, og DHB har kontorfelleskap med mange andre avholdsorganisasjoner. Hit henvender kretser, foreninger og enkeltpersoner seg for å få praktiske råd, og materiell tilsendt. Landskontoret fører regnskap for landskassen, gavefondet og Olafiafondet. Medlems-registering og innkreving av kontingent skjer her. Landskontoret har telefontid mellom 10-14 hver dag. Landskontoret forbereder saker og iverksetter de saker landsstyret vedtar. Landskontoret utarbeider søknader om økonomisk støtte, og rapporterer for mottatt støtte til myndighetene. Landskontoret arbeider med opplegg av landsmøter, lederkonferanser og andre arrangementer. DHB er medlem av HSH - (Hovedorganisasjonen for handel og tjeneste).

Hilsen fra Landskontoret

«Kom mai du skjønne milde! Ja slik synger vi nå. Det er en herlig tid.Her på Landskontoret er det nok å henge fingrene i. Har nettopp sendt ut purringer til dere som har glemt å betale. Fint om dere kunne være snill å ordne det. Det betyr så mye for oss. Husk også adresse forandringene og meld fra om dødsfall. Stadig må Medlemsregisteret oppdateres.

Vi får en del gaver og da sendes det ut kvitteringer når det er over 500,-
Takk for all iherdig innsats til den enkelte.
Jeg var utsending fra Landskontoret til Krets Årsmøtet i Tromsø. Det var en stor opplevelse - herlige søstre med Lillian Sandring i ledelsen. Så ønsker jeg dere alle en god sommer, med Guds rike velsignelse «For Gud Heim og Alle Folk»

Søsterhilsen, Eva U. Trobe

Gaver og nye medlemmer

Hjertelig takk

Det varmer oss i Landsstyret å se den takknemlighet dere viser med å sende inn gaver til organisasjonen og til de forskjellige prosjektene våre.

Hjertelig takk for at dere står med oss i tjenesten «For Gud, heim og alle folk».

Ønsker dere alle en god sommer.

Hilsen
Aud Karin
kasserer i
Landsstyret.

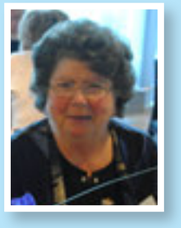

Hilsen Aud Karin
kasserer i landsstyret.

Hjertelig takk for alle gavene!

DHB BLADET 2014 3/4

Brønn:	28.03.2013	Kr. 43 190
Tromsø DHB		5 000
Torgunn Søyland Skoglund		300
Indre Arna DHB		8 000
Total innsamlet		***kr. 56 490***

(Betalte for brønner i Etiopia og Kenya)

GAVER TIL DHB:

Inger Marie Aasrum	250
Bjørgvin Krets	14 000
Harstad DHB 2013	1 000
Harstad DHB 2014	1 000

TESTAMENTARISKE GAVE V/PETRA OG LEIDULF

Langeland - til Barn og ungdoms arbeid i Norge og utlandet	100 000
Troms Krets	5 000
Ingrid Kristen Håøy	300
Inger Marie Aasrum	200
Tromsø DHB	5 000

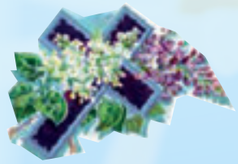

INTERNASJONALT ARBEID:

Torgunn Søyland Skoglund, Nikel	200
Norheimsund Kvite Band, Guatemala	3 000
Troms Krets, Guatemala	5 000
Tromsø DHB, Guatemala	2 000
Brita og Svein Nilssen, Guatemala 70 x 2 årsdag	15200

Nye medlemmer *vervet av*

Aina Johnsen	Tromsø DHB	Aina Johnsen
Aud Haukeland	Indre Arna DHB	Asbjørg Bildøy
Dagny Lorentsen	Tromsø DHB	Kitty Ditlefsen
Inger Lise Lorentsen	Tromsø DHB	Kitty Ditlefsen
Jenny Hole	Tromsø DHB	Kitty Ditlefsen
Gunhild Lindberg	Tromsø DHB	Kitty Ditlefsen
Eva Johnsen	Tromsø DHB	Bjørg Østvoll
Lillian Svensen	Haugesund DHB	Bjørg Østevik
Toril A. Sellevold	Sortland	Toril A. Sellevold

En spesiell takk!

Disse hjelper oss å holde prosjektet i Guatemala i live

BRITA OG SVEIN NILSSEN
- 70X2 ÅRS DAG
De mottok kr 30 400,-
og delte gaven med Guatemala.

SARAH WARD
gav kr 12 000,- som lønn
for en søknadskriver.

KOREA
HVITE BÅND
kr 144 000,-

Det Hvite Bånd – en rusfri verden

«for Gud, heim og alle folk»

Avholdsløftet:

Med Guds hjelp lover jeg: Ikke selv å bruke, gi, kjøpe eller selge til andre alkohol eller annen slag rusgift, bære Det Hvite Bånds merke, prøve å få andre med i avholdsarbeidet.

Medlemskapet

Navn: .....

Adresse: .....

Fødselsdato:.....

Medlemsverver

Navn: .....

Adresse: .....

Det Hvite Bånd – en rusfri verden
Vær med i dette viktige arbeid!
Fyll ut og send til landskontoret:
Det Hvite Bånd,
Torggt.1, 0181 Oslo

Hvordan vi begynte

I USA mot slutten 1873 og de første månedene av 1874, var det i flere stater grupper av kvinner som kom sammen for å kjempe mot ødeleggelsene forårsaket av alkohol. Etter inderlig bønn, marsjerte disse modige kvinnene til vertshusene og andre steder hvor alkohol ble solgt, og bønnfalt eierne om å stoppe salget.

Mange ble overbevist og stengte utsalgene. I takk og pris til Gud vendte kvinnene hjem. Kvinnens Korstog hadde begynt. Pengene som tidligere ble brukt på alkohol, var nå tilgjengelige og kunne brukes til å sørge for familiene.

I løpet av tre måneder hadde Korsfarerne drevet alkohol ut fra 250 landsbyer og byer. Åpnede tønner med brennevin ble slått ut i gatene. Mot slutten av Korstoget 1874, hadde over 900 kommuner i 31 stater og territorier erfart dette. I hele nasjonen ble 750 bryggerier stengt. Tusener av kvinner følte seg styrket. De ble kjent; først latterliggjort, siden respektert som "Den bedende flokk"

Salme 146 er kjent som Korstogssalmen fordi Eliza Thompsons datter, Mary, gav sin mor denne salmen som svar på om hun skulle bli involvert i Korstoget. Mor Thompson, som hun i kjærlighet ble kalt, ledet Korstoget i Hillsboro, Ohio, byen som av Frances Willard ble regnet for å være Korstogbevegelsens vugge. Våre Verdens ledere vil nå lese for dere salmen mens dere følger med på power point. Jeg ber om at dere reiser dere og synger en av hymnene som ble sunget av korsfarerkvinnene: "Give to the Winds Thy Fears", og tenk deg hvordan det ville ha vært å marsjere under slike forhold.

Det hadde ikke gått mange måneder før salget av alkohol startet opp igjen på hvert av stedene hvor suksessen hadde vært et faktum, og kvinnene marsjerte på nytt. Det ble snart klart at de trengte å organisere seg, og slik ble det nasjonale Hvite Bånd født i november 1874.

Fra begynnelsen av krevde medlemskap i Det Hvite Bånd at kvinnen skulle skrive under et løfte om totalavhold og betale en årlig medlemskontingent.. I vår organisasjon er det ikke plass for måtehold. Det er ingen enighet om hva som konstituerer måtehold, men det er ikke spørsmål om hva totalavhold betyr.
Vi drikker ikke. Vi røker ikke, og vi bruker ikke illegale rusmidler - aldri!.
Fortiden betyr intet.
Vi ber om et løfte fra nå av.

Jeg ønsker å si en ting til om dette forpliktende løfte. Jeg tror at mange av oss langtidsmedlemmer ikke er oppmerksomme på hvilken betydning det kan ha når et enkeltindivid skriver under på dette løftet. Jeg har hørt mange vitnesbyrd fra mennesker som krediterer sine liv som totalavholdende til den bestemmelsen.

Når man har et offentlig møte, inviter folk til å forplikte seg og skrive under løftet. Inkluder alltid dette som en del av programmet for barn og unge. Barn bør konsultere sine foreldre, men følg dem opp og oppmuntre dem til en avgjørelse.

AKT FORTIDEN
GJENSPEIL NÅTIDEN
OG SKAP FRAMTIDEN!

Dette er temaet for 40. Verdenskongress i Ottawa Canada 18. - 24. august 2016.
Blir DU med?

Fairmont Château Laurier

Avsender: Det Hvite Bånd, Torggata 1, 0181 Oslo

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE

posten

NORGE P.P. PORTO BETALT

Barn er vår fremtid!

Samme hvor du bor, liten eller stor, bli juniormedlem!